

#ryijyfiilis

Julkistuksessa 5.2.2022 klo 14 Annantalolla

Tervehdys kaikki mukana ja kuulolla olevat, mutta erityisesti te eri puolilla Suomea asuvat lapset ja nuoret, jotka osallistuitte tähän yhteistyöhön, tämän jännittävän, modernin ryijyn tekemiseen.

Kaksi vuotta sitten suomalainen ryijyperinne hyväksyttiin Suomen elävän perinnön kansalliseen luetteloon. Elävällä kulttuuriperinnöllä tarkoitetaan esimerkiksi jotakin taitoa, jota on jo kauan sitten osattu tehdä ja jonka osaaminen halutaan pitää muistissa.

Suomessa kansan keskuudessa valmistettiin jo kauan sitten ryijyjä. Ryijyn tekemisen taito säilyi arkielämässä. Siitä kerrottiin toinen toiselle, neuvottiin ja näytettiin omin käsin toisen käsille, opeteltiin tekemällä. Tässä #ryijyfiilis -projektissa opittiin vanhaa taitoa mutta myös nimenomaan perinteisellä tavalla: kotoisissa ”kässäkouluryhmissä” jutellen, näyttäen ja itse tekemällä.

Ryijysolmun tekeminen ei ole ensimmäisissä nukissa helppoa aikuisellekaan. Mukana oli lapsia ekaluokkalaisesta 17-vuotiaaseen. Minä arvostan tämän ryijyn kokoa. Yhden kokoontumisillan aikana ensikertalaistekijät ovat saaneet ihailtavasti nukitusta aikaan.

Kun ennen vanhaan oli omasta ryijyn tekemisestä kerrottu kauempana asuville vaikkapa kylällä tavatessa, niin tässä projektissa kerrottiin nykypäiväisellä tavalla sosiaalisen median tekemiskuvin. Näitä eri koulujen kuvia löytyy merkinnällä #ryijyfiilis.

Ryijyn materiaalit ja pikkuhiljaa valmistuva ryijy kiersivät postituslaatikossa käsityökoululta toiselle. Kuulin palautetta, että ”olipa kivaa, kun oli paljon lankavärejä käytävissä”. Tekemässä oli yli kaksisataa lasta ja nuorta eri puolilta Suomea. Paketin risteilyreitillä paikkakuntia olivat Lahti, Rovaniemi, Raahe, Akaa, Varkaus, Valkeakoski, Mikkeli, Vantaa, Rauma, Karkkila, Noormarkku, Joensuu, Hämeenlinna, Seinäjoki.

Ryijyn ulkonäön oli tarkoitus olla täysin yllätyksellinen valmistuttuaan. Aiheena oli tunteet. Yhteisöprojektissa ilmaistiin erilaisia tunteita villalankavärein.

Aihetta inspiroimassa oli aloitusryhmän projektia varten etäopiskeluna urakoima tunteiden idea-arkki, johon kerättiin tekijöiden signeerauksia. Kun ryijypostipaketti saapui minulle viimeisestä koulusta ja näin arkin täynnä omakätisiä nimiä matkan varrelta, olin tosi liikuttunut. Ihanaa yhteisöllistä joukkoa vaikean korona-ajan keskellä.

Meistä jokainen muistaa paljon käsillään: tekemällä itse, olemalla mukana ja toimimalla yhdessä. Tässä projektissa tärkeää oli kiertävän, keskeneräisen ryijyn näkeminen ja sen koskettaminen. Mukana oli paljon taiteen perusopetusta opiskelevia lapsia ja nuoria. Ryhmät eivät nähneet toisiaan, mutta ryijy vei tekemisterveisiä eteenpäin samaa harrastaville.

Ilokseni kuulin, että muutamissa käsityökouluissa #ryijyfiilis -laatikon jatkettua matkaa innostuttiin valmistamaan esimerkiksi miniryijyjä, ryijylaukkuja ja otuksia ryijyteknikalla. Näin ryijyperinne säilyy, jatkaa matkaa ja uudistuu.